

Her er det bare, jeg siger, at jeg tror ikke ret meget på, at det skyldes dette hensyn til vandforsyningen i den tredje verden. Jeg tror, det skyldes hensynet til nogle store internationale koncerner, der allerede har demonstreret, hvilke konsekvenser det får, når de sætter sig på vandforsyningen.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jamen der er jo ikke nogen tvivl om, at hr. Per Clausen har et andet udgangspunkt i forhold til EU, end Socialdemokraterne og jeg har. Jeg synes, at det er et voldsomt alvorligt problem for en række lande, at de ikke har en ordentlig vandforsyning.

Jeg har altså også sagt, og det er der så også kvitteret for, at i det øjeblik, man går ind og forhandler det her, er det nok vigtigt, at det ikke bliver sådan noget for noget-forhandlinger. Og jeg synes, at udenrigsministeren godt kunne give en melding om, hvordan positionerne vil være i den sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det er jo rigtigt nok, og det skal vi nok høre meget om frem til i hvert fald en gang i september måned, at EU mest eksisterer for at hjælpe tredjeverdenslandene og for at redde miljøet, og kan man også tjene nogle penge, så er det o.k.

Mit udgangspunkt er nok et andet. Jeg synes, det er vanskeligt at forstå, hvorfor det ikke er tredjeverdenslandene, der stiller det her krav, når det nu er af hensyn til dem, det skal indføres, men at det er EU, som efter påvirkning fra en række multinationale koncerner, stiller krav om det ved forhandlingerne.

Jeg forstår det bare ikke, for folk plejer da i en vis udstrækning at gøre det, de har en interesse i.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jo, men jeg synes, vi skal vende tilbage til hovedsynspunktet, nemlig om det er sådan, at man kan sikre vandforsyning til disse lande, som virkelig mangler ordentligt drikkevand, ordentligt vand, for at komme videre med deres udvikling. Det tror jeg faktisk er et hovedproblem. Enhver, der har været i sådan et land, ved, som jeg også sagde tidligere, at vand er liv, og derfor er det så vigtigt, at der bliver etableret vandforsyninger.

Formanden:

Tak til hr. Jens Peter Vernersen. Vil udenrigsministeren have en kort bemærkning nu?

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det er mere for at forkorte debatten, for når hr. Jens Peter Vernersen stiller et spørgsmål og kan få et svar nu, synes jeg lige så godt, han kan få det, så det ikke kører videre i debatten.

EU har bl.a. over for visse LDC'ere stillet krav om en liberalisering af vandforsyningen, men det er kun, hvis de i forvejen har åbnet deres markeder. Det har jeg også prøvet at sige i min diskussion med hr. Per Clausen, og det er altså pointen.

Formanden:

Tak til udenrigsministeren. Så er det hr. Morten Messerschmidt som ordfører.

Morten Messerschmidt (DF):

Når jeg læser det her beslutningsforslag fra Enhedslisten, kommer jeg mest af alt til at tænke på de meningsmålinger, som man for tiden kan læse i tyske aviser fra det gamle Østtyskland, hvor ret store befolkningsgrupper drømmer sig tilbage til tiden under Sovjets beskyttende vinger. Godt nok var det et diktatur, hvor man ikke rigtig kunne sige sin mening, og hvor fattigdommen var stor, men det vigtigste af alt var, at fattigdommen var lige stor.

Lighedsdogmatikken i den sovjetiske tanke går igen i hele Enhedslistens forslag: Når visse lande har haft dårlige oplevelser ved en liberalisering, skal ingen lande have liberaliseringen. Det skal ikke være en mulighed, for privatisering er nu engang af det onde, og derfor skal det forbydes. Ja, kontrollerede staten blot hele vores økonomi, vort liv og hele levned, da vidste vi, hvad vi havde at rette os efter. Det er muligt, det ikke ville gå rigtig godt, til gengæld ville det formodentlig gå lige skidt for os alle sammen, og det er jo slet ikke så ringe endda. Mon ikke det er det tankegods, der i virkeligheden ligger bag det her forslag fra Enhedslisten!

Sagen er jo, at en lang række af disse lande ikke har kapital i de offentlige finanser til at sikre vandforsyningen til deres befolkninger. Normalt taler vi om, at op mod 2 milliarder mennesker ikke har en normal tilgang til vand. Hvis regeringerne i disse lande havde økonomisk mulighed for det, ville de formodentlig sikre deres befolkninger disse fornødenheder.